

El crit de socors del rector de la UB: “El sistema universitari s’ofega”

Elias estima que els campus catalans necessiten 1.000 milions, un 30% més

BARCELONA Redacció i Efe

El rector de la Universitat de Barcelona (UB), Joan Elias, ha tornat a denunciar la “falta de finançament”, que està “ofegant el sistema universitari”, i ha advertit que, “si no es corregeix, la universitat catalana no podrà aguantar més”.

Ahir, en una trobada amb periodistes, el màxim responsable de la UB va xifrar en 1.000 milions el finançament públic que haurien de rebre les universitats catalanes, és a dir, un 30% més que ara, i va recordar que des de l’any 2009, quan el Parlament va aprovar el pressupost més elevat per finançar el sistema universitari català, amb 900 milions, aquest pressupost ha anat disminuint.

En les èpoques de màximes retallades per la crisi, “acceptem



ELISENDA ROSANAS / ACN

El rector de la UB, Joan Elias

que el sistema universitari patís retallades dures, perquè els diners s’havien de destinar a política socials”. Amb els indicis de recuperació econòmica actuals, “reivindiquem recuperar de manera gradual part del finançament que vam perdre” per “tenir un horitzó més esperançador”. En aquest sentit, Elias va afirmar que la UB “encapçalarà la lluita per millorar el sistema universitari i que serà més combativa” perquè el “problema del finançament és molt greu, fins al punt que qüestiona la supervivència de la universitat”.

El rector estima que la UB hauria de disposar d’un pressupost de 650 milions, mentre que dimarts passat el consell de govern d’aquesta universitat va aprovar un pressupost de 370,6 milions per a aquest any, dels quals 214,33 milions procedeixen

de la Generalitat, i la resta, d’ingressos propis, extraordinaris i ingressos finalistes. La subvenció de la Generalitat, va dir, “no arriba a cobrir el capítol de personal, que és de 254 milions d’euros”.

“Encapçalarem la lluita per millorar el sistema, i serà més combativa: ens hi juguem la supervivència”, avisa

Els últims anys, la pèrdua de finançament públic “s’ha vist compensada per l’increment de taxes universitàries”, va reconèixer el rector: “Hi hauria d’haver un sistema de beques capaç de garantir que qualsevol alumne

amb talent pugui accedir a la universitat”, va afirmar, i va deixar clar que, en qualsevol cas, és el Govern de la Generalitat el que ho ha de decidir.

“L’infrafinançament és tan greu –va continuar– que hi ha material de laboratori que ha quedat obsolet i no es pot reposar, i fins i tot hem rebut queixes de la neteja i la seguretat en alguns campus”. Per Elias, el finançament públic hauria de tenir en compte el nivell d’investigació de les universitats “a partir de paràmetres externs solvents”. En aquest sentit, la UB ocupa els primers llocs quant a publicacions i als rànquing internacionals.

Altres preocupacions recurrents del rectorat fan referència a la “perversió del model de finançament, pel qual la universitat que més rep és la que té més alumnes i la que més ofereix graus”. Això, a parer de Joan Elias, suposa que “s’acabin creant graus de difícil justificació més enllà de garantir la supervivència d’alguns departaments”.

El rector també va instar els governants a tenir en compte l’important patrimoni històric de la UB, 600.000 metres quadrats amb un manteniment que requereix destinar-hi 30 milions d’euros cada any.●



LA CASA DE CARLOTA

Dissenyadors amb Down o autisme expliquen el seu èxit a l’ONU

La Casa de Carlota, el primer estudi de disseny del món que incorpora a la seva plantilla creatius amb síndrome de Down i amb autisme, van explicar a la seu de l’ONU el seu èxit. Convidats per les Nacions Unides per posar sobre la taula els beneficis d’ocupar persones amb síndrome de Down, Josep Maria Batalla, el seu fundador, va descriure com s’ha consolidat aquest experiment i com les caixes vermelles de Nestlé, les banderoles nadal·lenques de l’Ajuntament de Barcelona o les caixes de l’aigua Solán de Cabras porten dissenys fets per cervells capaços de pensar els productes i els missatges d’una altra manera. Batalla va animar en el seu discurs el món empresarial a “deixar els prejudicis de banda i fixar-se en aquestes persones pel seu talent, no per la seva condició”. La seva experiència és que el resultat d’aquesta llibertat creativa “és espectacular”.

Desenvolupat un test per a la detecció precoç dels càncers d’ovari i d’úter

JOSEP CORBELLA
Barcelona

Un test experimental que analitza alteracions genètiques característiques dels tumors ginecològics ha aconseguit identificar un 63% de càncers d’ovari i un 93% dels d’endometri –el tipus més freqüent de càncer d’úter– en el primer estudi que n’ha avaluat l’eficàcia. L’avenç, que es presenta aquesta setmana a la revista *Science Trans-*

lational Medicine, obre la via a la detecció precoç de dos dels tumors més freqüents en la població femenina.

“És extraordinàriament prometedora, però encara no està a punt per aplicar-se a les consultes”, valora Ana Oaknin, responsable de la unitat de tumors ginecològics de l’Institut d’Oncologia de Vall d’Hebron (VHIO), que no ha participat en la investigació. Oaknin recorda que el 80% de càncers

d’ovari es diagnostiquen en estadis avançats i que “la detecció precoç és el nostre gran punt feble”.

El nou test, desenvolupat per metges de la Universitat Johns Hopkins de Baltimore (EUA), parteix de l’anàlisi d’alteracions genètiques i cromosòmiques en cèl·lules obtingudes en una citologia ginecològica convencional. Amb aquesta tècnica, s’han detectat el 81% dels càncers d’endometri i únicament el 33% dels d’ovari.

Si s’amplia el test amb l’anàlisi de cèl·lules extreteres de l’interior de l’úter, en una zona més pròxima al tumor, l’eficàcia s’eleva al 93% i 45% respectivament. Si a més s’afegeix una anàlisi de sang a la recerca d’ADN tumoral, l’eficàcia arriba al 63% per al càncer d’ovari.

L’estudi s’ha fet amb mostres de 627 pacients que ja havien estat diagnosticades de càncer. Els investigadors tenen previst dur a terme pròximament un estudi prospectiu per comprovar l’eficàcia del test en dones sense símptomes de malaltia, informa per correu electrònic Nickolas Papadopoulos, director de la investigació.

Altres incògnites que s’hauran d’aclarir en pròxims estudis, afe-

geix Papadopoulos, són a quins grups de població s’hauria d’oferir el test, amb quina freqüència s’hauria de repetir i si sempre hauria d’incloure una anàlisi de sang.

“Si es confirma l’eficàcia del test en un estudi prospectiu, seria útil sobretot en dones més grans de 55 anys, que és l’edat a partir de la qual es registren la majoria de casos”, assenyala Ana Oaknin, de l’institut VHIO.

Segons dades de la Societat Espanyola d’Oncologia Mèdica (SEOM), el 2017 es van diagnosticar a Espanya 5.473 casos de càncer d’úter i 3.412 d’ovari. Aquestes xifres els situen com el tercer i cinquè tumors més freqüents en la població femenina espanyola.●